

พระราชบัญญัติ
คนเข้าเมือง (ฉบับที่ 3)

พ.ศ.2542

.....

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ เมษายน พ.ศ. 2542
เป็นปีที่ 54 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2542”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป¹

มาตรา 3 ให้ยกเลิกค่าธรรมเนียมในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ท้ายพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2523 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

¹ ประกาศใน รจ. 116/108 ก. ลง 5 พ.ย.2542

“ค่าธรรมเนียม”

(1) การตรวจลงตราตามมาตรา 12 (1)		
ใช้ได้ครั้งเดียว	2,000	บาท
ใช้ได้หลายครั้ง	10,000	บาท
(2) อุทธรณ์ตามมาตรา 22 คนละ	2,000	บาท
(3) คำขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อไป ตามมาตรา 35 คนหนึ่ง ครั้งละ	2,000	บาท
(4) อุทธรณ์ตามมาตรา 36 คนละ	2,000	บาท
(5) คำขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีกตามมาตรา 39 คนหนึ่ง		
ใช้ได้ครั้งเดียว	2,000	บาท
(6) คำขออนุญาตเพื่อมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา 45 คนละ	8,000	บาท
(7) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา 47 หรือ มาตรา 51 ฉบับละ	200,000	บาท
ในกรณีที่ผู้ขอใบสำคัญถิ่นที่อยู่เป็นคู่สมรสหรือบุตรที่ยัง ไม่บรรลุนิติภาวะของคนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือของบุคคลที่มีสัญชาติไทย ฉบับละ	100,000	บาท
(8) หลักฐานการแจ้งออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อกลับเข้ามาอีก ตามมาตรา 50 (1) คนละ	2,000	บาท
(9) ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามมาตรา 50 (2) ฉบับละ	20,000	บาท
(10) เอกสารที่ออกให้ตามมาตรา 52 ฉบับละ	2,000	บาท
(11) คำขอเพื่อขอพิสูจน์สัญชาติต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 57 คนละ	800	บาท

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

.....

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมค่าธรรมเนียมตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ท้ายพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 เพื่อกำหนดให้มีการเสียค่าธรรมเนียมสำหรับการตรวจลงตราและสำหรับคำขอเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีกโดยให้ใช้ได้หลายครั้งได้ด้วย ประกอบกับค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ท้ายพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 ตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2523 ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้